

ΛΥΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ 4-5
ΕΞΕΤΑΣΗΣ 28/6/2023

Άσφα 4^ο.

(1) Όπως αναφέρθηκε σε πάρτη, η "διαχρήψη" των προσδικτυών (*) και η εξετάση στο Τύπος

$$P(x) \& S(d, x) \rightarrow S(c, x) \quad (*)$$

αληθίνει ότι οις τις ανεκπατασθούσι της (εξενθέψης) μεταβλητής x από τη δεσμεύση των σύμβολων D .

Όταν η διαχρήψη πρώτη εξετάζεται και μετά "γεν' ροπά"

$x = \text{Τοίκο}$

Για την αρχή αυτή, ο τύπος $P(x)$ είναι ψευδής, αφού το άτομο "Τοίκο" δεν ανήκει στη συμπλοκή γιανί εφημερία των σύμβολων P . Άρα ο τύπος $P(x) \& S(d, x)$ είναι ψευδής για την αρχή αυτή, οπότε ο τύπος (*) είναι αληθής (αφού είναι οντοτατή για ψευδή ηφαίστεμα).

$x = p_1$

Για την αρχή αυτή, ο τύπος $P(x)$ είναι αληθής, αφού $p_1 \in [P]$.

Για την ίδια αρχή, ο τύπος $S(d, x)$ είναι ψευδής, διότι το σύμβολο $\langle \text{Τοίκο}, p_1 \rangle$ δεν ανήκει στο $[S]$.

Άρα ο τύπος $P(x) \& S(d, x)$ είναι ψευδής, οπότε δην η οντοτατή για αληθής.

$x = p_2$

Για την αρχή αυτή, ο τύπος $P(x)$ είναι αληθής, αφού $p_2 \in [P]$.

Για την ίδια αρχή της x , ο τύπος $S(d, x)$ είναι αληθής, διότι $\langle \text{Τοίκο}, p_2 \rangle \in [S]$. Άρα η οντοτατή $P(x) \& S(d, x)$ είναι αληθής.

Για την ίδια αρχή της x , ο τύπος $S(c, x)$ είναι αληθής, διότι $\langle \text{Τοίκο}, p_2 \rangle \in [S]$. Άρα η οντοτατή (*) είναι αληθής (αφού και η ηφαίστεμα και η επόμενη της είναι αληθής).

$x = p_3$

Όπως και για $x = p_2$, η έποικη δια ο (*) είναι αληθής.

$x = \text{Tfounop}$

(2)

Όπως για $x = \text{Τόκο}$, βγέται ότι ο (*) είναι αληθής.

$x = p_4$

Για την αρχή αυτή, ο τύπος $P(x)$ είναι αληθής, καλλιδεσμένος ο τύπος $S(d, x)$ είναι ψευδής, αφού το σύνολο $\langle \text{Τόκο}, p_4 \rangle$ δεν ανήκει στο $[S]$. Επομένως $P(x) \& S(d, x)$ είναι ψευδής και έπειτα ότι η αντανακλήση (*) είναι αληθής.

$x = p_5$

Όπως για $x = p_4$, βγέται ότι ο τύπος (*) είναι αληθής.

$x = \text{Τόκο}$

Όπως για $x = \text{Τόκο}$ ή $x = \text{Τρόμος}$, βγέται ότι ο τύπος (*) είναι αληθής.

Έπειτα για πότε ότι ο (*) είναι αληθής για ότις τα τύπια της x , οποιες η αρχική πρόβλημα είναι αληθής.

Ας δούμε πώς το ίδιο φύτηκα με σειράς τερίτο.

Πρώτη φορά αγνοούμε τα παραδίκτυα ($\forall x$) και διαδικαστικά, οταν γείρος, οταν τύπος (*) μανταρείται από ότις τα τύπια της ($\exists x$ τερίτο) μεταβλητής x .

Επιδιόντας ο (*) είναι αντανακλήση, ονομαστικά εξετάζουμε πώς τα τύπια της x που κάνουν αληθή την ηγούμενη (γνωρίζουμε ότι διαν η ηγούμενη είναι ψευδής, οδυκλητή και αντανακλήση είναι αληθής).

Η ηγούμενη είναι ο τύπος $P(x) \& S(d, x)$, οποιες πρέπει να εξετάσουμε για τα τύπια της x είναι αληθής και ο τύπος $P(x)$ και ο τύπος $S(d, x)$.

Οι τύπια της x παραπομπής αληθίευσαν $P(x)$ είναι

p_1, p_2, p_3, p_4, p_5

ενώ οι τύπια της x παραπομπής αληθίευσαν $S(d, x)$ είναι p_2, p_3 .

Επομένως, αρκεί για τα τύπια p_2, p_3 της x να διεξάγονται αν αληθίευσαν και η ηγούμενη της αντανακλήσης, δηλαδή, ο τύπος $S(c, x)$. Με βάση τα αποτελέσματα της $[S]$, βγέται ότι αυτό λογίζεται, οποιες έπειτα ότι η πρόβλημα (*) είναι αληθής.

(3)

(2) Ουρασεινά δίλογης και δούρης αν πάρχει την ίδιη σε δέκτη ποσοτάτη, διατηρεί τη δίλογη σε δέκτη της εξεύδεψης μεταβογής και αντικαταστάτης, ο τύπος αυτός και γενικά αληθής.

Θα το κάνουμε "σε δημόσια". Επειδή ο τύπος

$$P(x) \& (Hy) (C(y) \rightarrow S(y, x))$$

είναι ουφαντής έχει ρομπα και εξετάζομε πώς είναι τις τιμές P_1, P_2, P_3, P_4, P_5 για τη x , γιατί αυτές φέρουν τον τύπο $P(x)$ αληθής.

Ας δούμε τώρα, αν κάποια από αυτές τις τιμές ικανοποιεί τον τύπο $(Hy) (C(y) \rightarrow S(y, x))$.

$$x = P_1$$

Διανοεστε το P_1 ως την ίδιη αν x , θα αγνοήσουμε τον ποσοδεικό (Hy) και τα εξετάζομε αν ο τύπος $C(y) \rightarrow S(y, x)$ αληθεύει για όλες τις τιμές της y (η εστιασμένη πτυχία της πτυχίας x).

$$y = \text{Τοίκο}$$

Βγέτομε ότι και ο $C(y)$ είναι αληθής, αφού Τοίκο $\in [C]$ και ο $S(y, x)$ είναι αληθής, αφού $\langle \text{Τοίκο}, P_1 \rangle \in [S]$.

Άρα ο $C(y) \rightarrow S(y, x)$ αληθεύει για $x = P_1$ και $y = \text{Τοίκο}$.

$$y = \text{Τοίκο}$$

Όπως για $y = \text{Τοίκο}$, βγέτομε ότι ο τύπος $C(y) \rightarrow S(y, x)$ αληθεύει (ενοχιτά για $x = P_1$).

$$y = \text{Tfornop}$$

Όπως για $y = \text{Τοίκο}$ ή $y = \text{Tfornop}$, διαπιστώνομε ότι ο τύπος $C(y) \rightarrow S(y, x)$ αληθεύει (ενοχιτά για $x = P_1$).

Επομένως ο τύπος

$$P(x) \& (Hy) (C(y) \rightarrow S(y, x)) \quad (+)$$

αληθεύει για $x = P_1$, συλλασή, αντείχει αποδίκηση σε παρατέλλο ποσοτάτη της ικανοποιεί τον τύπο (+).

(3) Όπως σε ερώτημα (2), διαπιστώνομε ότι ο τύπος (+), σεν ικανοποιείται για την πτυχία $x = \text{Τοίκο}$, αφού για την πτυχία αυτή γίνεται ψευδής ο τύπος $P(x)$ και αρχαί ο τύπος (+).

(4)

Έπειτα λοιπόν θα υπάρχει αποδίκηση που δεν κανο-
ποιεί τον τύπο (4).

Συμβιωση για το (3). Αριθμός $x = T \circ n$, θα μη προσέρχεται να
έχουμε τιμές $x = T \circ n$ ή $x = T f \circ n$.

Θέμα 5. Σύμφωνα με την υπόδειξη, θα χρειαστούμε ένα
σύμβολο κατηγορηματικού σημεριδού = (μεταν. λογική), ένα
πατέρας του y " και τελικά απομίκησης a, b, c (με
τα σημεριδούμενα τα άτομα "ο πατέρας μου", "εκείνος ο άτομας",
"εγώ"). Με χρήση αυτών των σημεριδών, οι προκειμένες των
επιχειρήσεων είναι οι ακόλουθες

$$1^{\text{η}}. \sim(\exists x)(x \neq c \& F(a, x))$$

$$2^{\text{η}}. (\forall y)(F(y, b) \rightarrow F(a, y))$$

και το σημεριδερχόντα είναι ο τύπος

$$(\forall z)(F(z, b) \rightarrow z = c).$$

Ας κατανοήσουμε τύρα μια τυπική απόδειξη των σημε-
ριδών, από τις προκειμένες. Με βάση τον κανόνα της
Καθολικής Γενικευόντος, αρνείται από τις προκειμένες να κατα-
τιχήσουμε σεν τύπο $F(z, b) \rightarrow z = c$. Επίσης, χρησιμοποιού-
μενός την φέδο της προδεικνυτικής απόδειξης, αρνείται από τις δύο
προκειμένες να τη βοηθήσουν απόδειξη $F(z, b)$ να κατατι-
χήσουμε σεν τύπο $z = c$. Έχουμε λοιπόν

$$1. \sim(\exists x)(x \neq c \& F(a, x)) \quad \text{υπόθεση}$$

$$2. (\forall y)(F(y, b) \rightarrow F(a, y)) \quad //$$

$$3. F(z, b)$$

$$4. F(z, b) \rightarrow F(a, z)$$

$$5. F(a, z)$$

$$6. (\forall x)\sim(x \neq c \& F(a, x))$$

$$7. (\forall x)(x = c \vee \sim F(a, x))$$

$$8. (\forall x)(\sim F(a, x) \vee x = c)$$

βοηθητική υπόθεση

2, καθολ. σημεριδερχόντα

3, 4, MP

1, ρόλος αρνητικής προσδέξιας

6, ρόλος De Morgan

7, ρόλος ερεμητισμού.

(5)

$$9. (\forall x)(F(a, x) \rightarrow x = c)$$

8, ὅπερ αὐτὸν
οὐεπαγγέλει

$$10. F(a, z) \rightarrow z = c$$

9, ὅπερ καθό. οργάνει.

$$11. z = c$$

5, 10, MP

$$12. F(z, b) \rightarrow z = c$$

3-11, μὲν νοῦ. αὐδεῖς

$$13. (\forall z)(F(z, b) \rightarrow z = c)$$

12, καθογίκη γενίκεων.

Συμβολή - Με ταῦτα τέσσαρα μηρούσαμε τα κατα-
σκευαστέα με τηνήν απόδειξη του αριθμητικού

$$(\exists z)(F(z, b) \& z = c)$$

και τις περιπτώσεις

$$\begin{aligned} &\sim(\exists x)(x \neq c \& F(a, x)) \\ &(\exists y)(F(y, b) \& F(a, y)). \end{aligned}$$